

Bases del nou model econòmic

JOSÉ VICENTE GONZÁLEZ PÉREZ President de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV)

Sens dubte, el model econòmic de la Comunitat Valenciana que va fer crisi en el 2008 va proporcionar, fins aquell moment, anys de prosperitat i creació d'ocupació; però en les seues pròpies característiques hi havia implícites les limitacions que ens han dut a l'actual situació. És cert que no ha sigut un model exclusiu de la Comunitat Valenciana i que a tot Espanya i en altres països succeïa el mateix o alguna cosa semblant, però no és menys cert que a la nostra comunitat la caiguda, tant d'activitat com d'ocupació, ha sigut més intensa. Tothom en coneix les raons: pes excessiu del sector immobiliari residencial en el PIB, productivitat baixa, i per tant

escassa competitivitat, poca innovació i internacionalització, etc.

No es pot construir un model productiu en l'aire. Hem de basar-nos en el que tenim.

Hi ha un consens generalitzat sobre la necessitat d'avançar cap a un nou model productiu, sostenible en el temps i generador d'ocupació de qualitat. La qüestió no és, doncs, si cal o no un canvi, que tots considerem necessari, sinó cap a quin model hem d'anar. En primer lloc, hem

d'admetre que no es pot construir un model productiu en l'aire i també hem de saber que els models econòmics no poden ser imposats des de l'administració. No construir un model econòmic en l'aire significa que cal basar-se en el que ja tenim, millorar-lo, esprémer les seues virtuts i modificar els seus defectes, mentre van sorgint nous sectors, noves activitats.

La tan injuriada construcció n'és un bon exemple. Sempre serà un sector important, generador d'ocupació directa i indirecta. En circumstàncies normals, ha de representar el 7% o el 8% del PIB de la Comunitat Valenciana més l'efecte d'arrossegament.

JOSÉ VICENTE GONZÁLEZ PÉREZ

La construcció és també un sector que, en els últims anys, ha progressat molt tecnològicament: materials aïllants, ús d'energies renovables, domòtica, etc. L'activitat del sector ha permès també la innovació en aspectes tan importants com el màrqueting o l'organització directiva. Tenim en el sector immobiliari, per tant, una bona palanca per al futur.

Els models econòmics no poden ser imposats des de l'administració.

El turisme, un altre sector tradicional, tindrà un pes significatiu en el model de futur, sense oblidar l'anomenat turisme

de sol i platja, que sempre serà majoritari. Tenim sol, tenim platja i a moltíssima gent arreu del món li agrada el sol i la platja, ¿per què ens referim a aquest turisme amb un to despectiu? La veritat, però, és que cal fer més i que tenim condicions i experiència per a impulsar el turisme cultural, gastronòmic, enològic, etc. No hem de descuidar la preparació una oferta audaç, juntament amb el sector comercial, per a aprofitar les conseqüències i l'impacte de l'arribada de l'AVE a València. A més, totes les activitats empresarials relacionades amb la qualitat de vida i les ciències de la salut tenen també un gran futur, si sabem fer bé les coses. Hi ha la base, es tracta d'articular bé activitats empresarials com ara clíniques privades o fundacions que atraguen pacients de tot el món. Tenim excel·lents

La construcció sempre serà un sector important, generador d'ocupació directa i indirecta.

professionals en aquest sector, al qual hem de donar també una orientació empresarial. I, per descomptat, la indústria moderna ha de ser un pilar d'aquest nou model. Ací la innovació i la internacionalització juguen un paper fonamental. En uns casos caldrà la innovació en el producte i en altres la innovació en l'organització, en l'ús de les TIC, en la forma d'arribar al client final. De nou, hem de basar-nos en el que ja tenim i donar-li un impuls en la direcció correcta.

És missió de les empreses i dels ciutadans fer aquest canvi, però les administracions públiques l'han d'afavorir i impulsar: han d'invertir més en innovació, en sentit ampli, i en internacionalització, han de simplificar els tràmits burocràtics. Cal ajudar les empreses i no posar-los traves; s'ha d'estimular la concentració empresarial, guanyar pes és fonamental. Però, sobretot, és urgent un gran pacte nacional sobre l'educació i la formació. No podem continuar estant a la cua de l'OCDE en quasi tots els paràmetres educatius. Són les persones les que fan els models econòmics i perquè els facen bé han d'estar ben formades. No és una tasca fàcil, però es pot fer. Un canvi d'aquest tipus necessita cinc o deu anys, un motiu més per a començar de seguida. Podem i devem fer-ho: ens hi juguem el futur.